

اطلاعیه کانون نویسندگان ایران در تبعید مرگ یک نویسنده در اثر ضربات چاقو

بار اول نیست که جمهوری اسلامی، موجبات مرگ نویسندگان را فراهم می آورد. مردم ایران و جهان نویسندگانی را که مستقیماً توسط ماموران وزارت اطلاعات به قتل رسیده اند و یا در زندان اعدام شده اند هم چنان به یاد دارند؛ کم نیستند نویسندگانی مانند سعید سلطانپور، سعیدی سیرجانی، پیروز دوانی، محمد مختاری و جعفر پوینده که سیاهه نام شان، یادآور سیاست سرکوب و شکنجه و کشتار رژیم جمهوری اسلامی به شمار می آید.

نویسندگان دیگری که جمهوری اسلامی در خارج از مرزها کشت و یا فتوای قتل شان را صادر کرد و یا خواست بکشد نیز کم نیستند؛ سلمان رشدی یا دیگرانی که مستقیم و غیرمستقیم زبان به نقد اسلام و سیاست های سرکوب و توسعه طلبی جمهوری اسلامی باز کردند تنها به خاطر بیان اندیشه خود مورد هجوم قرار گرفتند.

از جمله آخرین قتل هائی که به دستور و فتوای جمهوری اسلامی به انجام رسیده است، قتل نویسنده آذربایجانی «رافق تقی» ست که در نقد رفتار و سیاست های جمهوری اسلامی، در مقاله ای با نام «ایران و اجتناب ناپذیری جهانی شدن» مورد هجوم یک قاتل قرار گرفت و پس از مجروح و بستری شدن در بیمارستان، جان باخت. او پیش از این نیز با نوشتن مقاله ای به نام «اروپا و ما» و انتقاد از تلاش های جمهوری اسلامی برای صدور انقلاب اسلامی توسط «آیت الله» فاضل لنکرانی به مرگ محکوم شده بود.

همزمان با این ترور، یک شاعر عرب زبان اهوازی به نام ناصر جبر زرگانی نیز به خاطر مخالفت هایش با جمهوری اسلامی مورد هجوم ماموران رژیم قرار گرفت و با تخریب خانه اش و مضروب شدن شدید راهی بیمارستان شد که اکنون در حال مرگ است.

جمهوری اسلامی، حتی در این شرایط بحرانی نیز که از همه سو مورد ایراد و هجوم واقع شده دست از سیاست های آدمکشی و ترور خود بر نمی دارد و هم چنان می کوشد زبان های گویا را ببرد.

کانون نویسندگان ایران در تبعید، هجوم به نویسندگان و مجروح کردن و کشتن آنان را به شدت محکوم می کند و تداوم این سیاست ها را نشانه اوج درماندگی رژیم آزادی کش جمهوری اسلامی می داند.

کانون نویسندگان ایران در تبعید

۲۴ نوامبر ۲۰۱۱